Platmenagen

Plat' Menagen. Klods Hans' Stambog.

Udkom 1902-10.

1908 udkom også et uddrag med titlen Den lille Platmenage.

Skanningen er udført efter eksemplarer i privat eje.

Mere om tidsskriftet på Dansk Forfatterleksikon:

https://danskforfatterleksikon.dk/1850tit/0202/sknr202844.htm

---

Udarbejdet af Niels Jensen

DEN LILLE

PLATMENAGEN

1908

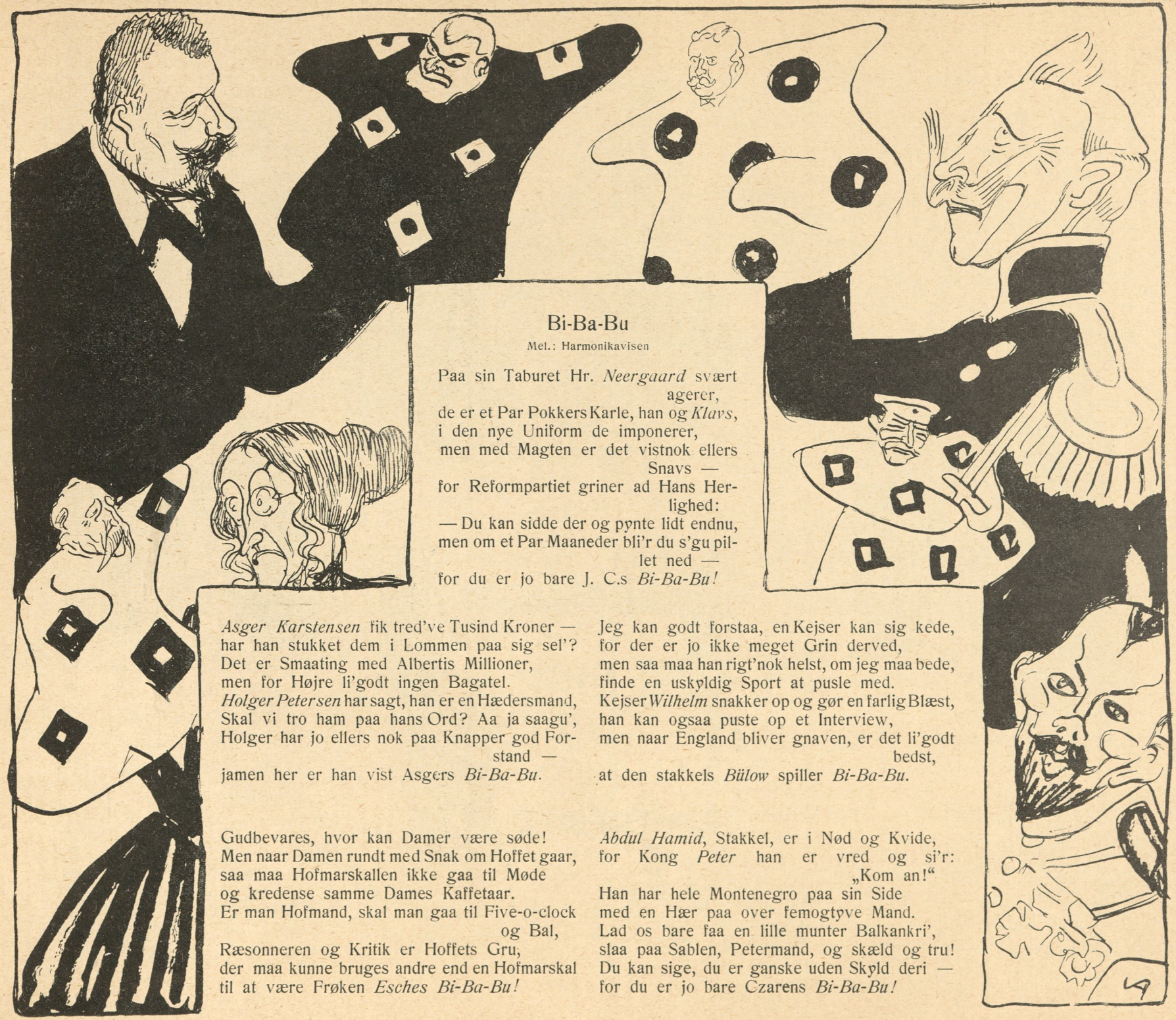

Bi-Ba-Bu

Mel.: Harmonikavisen

Paa sin Taburet Hr. *Neergaard* svært agerer,
de er et Par Pokkers Karle, han og *Klavs*,
i den nye Uniform de imponerer,
men med Magten er det vistnok ellers Snavs —
for Reformpartiet griner ad Hans Herlighed:
— Du kan sidde der og pynte lidt endnu,
men om et Par Maaneder bli'r du s'gu pillet ned —
for du er jo bare J. C.s *Bi-Ba-Bu!*

Asger Karstensen fik tred've Tusind Kroner —
har han stukket dem i Lommen paa sig sel'?
Det er Smaating med Albertis Millioner,
men for Højre li'godt ingen Bagatel.
Holger Petersen har sagt, han er en Hædersmand,
Skal vi tro ham paa hans Ord? Aa ja saagu',
Holger har jo ellers nok paa Knapper god Forstand —
jamen her er han vist Asgers *Bi-Ba-Bu.*

Jeg kan godt forstaa, en Kejser kan sig kede,
for der er jo ikke meget Grin derved,
men saa maa han rigt'nok helst, om jeg maa bede,
finde en uskyldig Sport at pusle med.
Kejser *Wilhelm* snakker op og gør en farlig Blæst,
han kan ogsaa puste op et Interview,
men naar England bliver gnaven, er det li'godt bedst,
at den stakkels *Bülow* spiller *Bi-Ba-Bu.*

Gudbevares, hvor kan Damer være søde!
Men naar Damen rundt med Snak om Hoffet gaar,
saa maa Hofmarskallen ikke gaa til Møde
og kredense samme Dames Kaffetaar.
Er man Hofmand, skal man gaa til Five-o-clock og Bal,
Ræsonneren og Kritik er Hoffets Gru,
der maa kunne bruges andre end en Hofmarskal
til at være Frøken *Esches Bi-Ba-Bu!*

Abdul Hamid, Stakkel, er i Nød og Kvide,
for Kong *Peter* han er vred og si'r: „Kom an!"
Han har hele Montenegro paa sin Side
med en Hær paa over femogtyve Mand.
Lad os bare faa en lille munter Balkankri',
slaa paa Sablen, Petermand, og skæld og tru!
Du kan sige, du er ganske uden Skyld deri —
for du er jo bare Czarens *Bi-Ba-Bu!*

Kejserens Datter i Kina

Mel.: En glad trall

Der boede en Kejser i Kina,
den største, som Kina har ha't,
hans Datter hun hed Melusina,
og hun var hans kæreste Skat.
Med værdige Ord
han sagde: — Sinemo'r!
Om nogen vil smiske for dig — dig — dig,
du jager ham bort
og svarer ganske kort:
— Nej Gu' vil jeg ikke nikke nej — nej — nej!

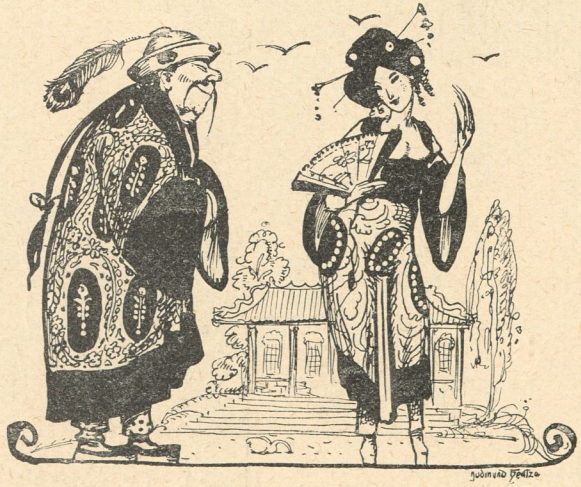

Prinsessen i Haven spasered
og gnaved paa en Appelsin.
Da kom der en højt dekoreret,
forfærdelig fin Mandarin.
Han sa'e: — Om du vil,
skal jeg dig gøre til
den fineste Frue i Shanghai — hai — hai!
Hun Skallen ham ga'
i Skallen blot og sa':
— Nej Gu' vil jeg ikke nikke nej — nej — nej!

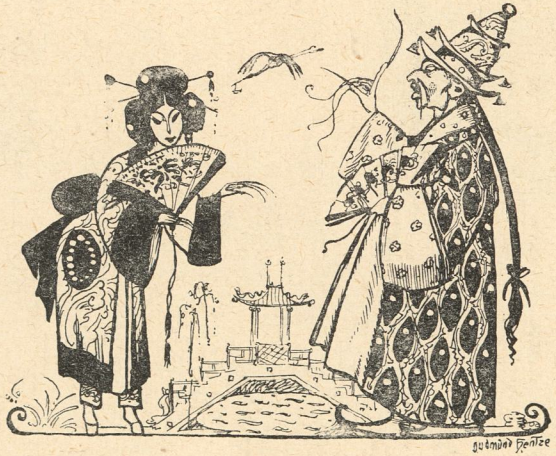

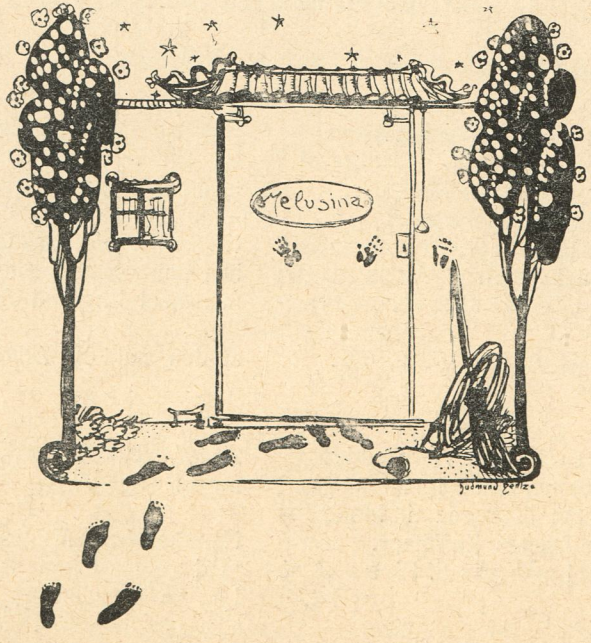

Saa kom der en Præst af de skrappe,
men Hjærtet var blødt li'som Smør,
han holdt af at kysse og klappe —
hvad Præster jo el's ikke gør.
Han messed og sang:
— O, vil du ej en Gang
studere Konfutse med mig — mig — mig?
Hun sa' med Foragt,
som Fa'ren havde sagt:
— Nej Gu' vil jeg ikke nikke nej — nej — nej!

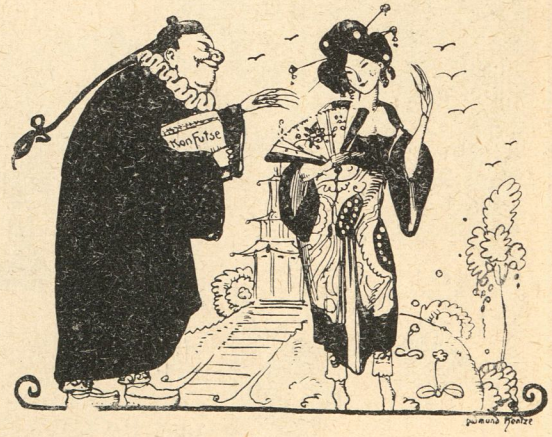

Prinsessen paa Hælen sig drejer
og skynder fra Haven sig bort.
Da kom der en styg Skorstensfejer,
pilravende, kullende sort.
Han hviskede: — Hør!
Ifald jeg til din Dør
i Aften nu kan finde Vej — Vej — Vej —
saa vil du vel ej
den lukke af for mig?
— Nej Gu' vil jeg ikke nikke nej — nej — nej!

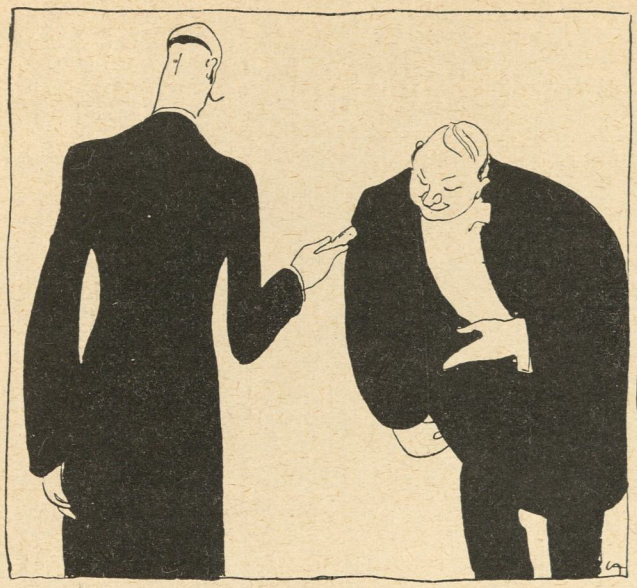

$^{6}/_{10}$ 08. Kammerassessor, Lotterikollektør Jokumsen fejrede i Dag 25 Aars-Dagen for sin Ansættelse i Staldetaten.

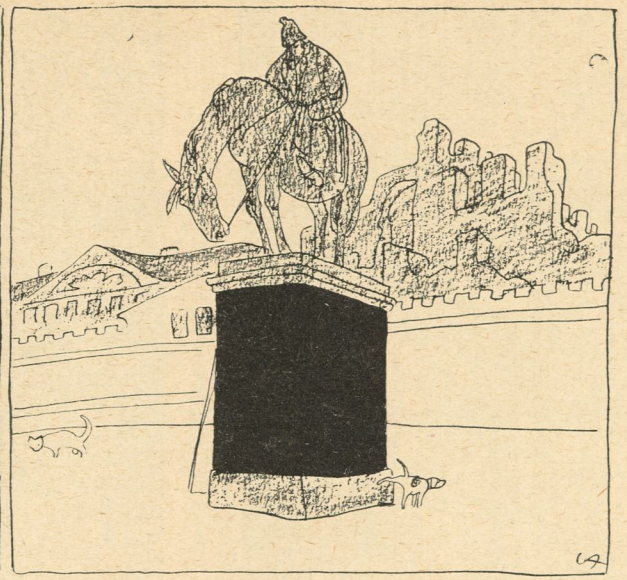

$^{6}/_{10}$. Det er i Dag 100 Aar siden, at Grundlovens Giver, Kong Frederik den 7de, blev født.

Soldaten paa Lolland

Til Lolland kom
en Krigens Mand —
et ukendt Syn
i dette Land.

Hver lollandsk Mø,
til Sjov parat
straks rev og sled
i vor Soldat.

Til én Soldat
saa mange Pi'er —
hvad Resultat
mon saadant gi'er?

— — —

Paa Rødby Torv
af Jenses Vest
man fandt en Knap —
hans sidste Rest.

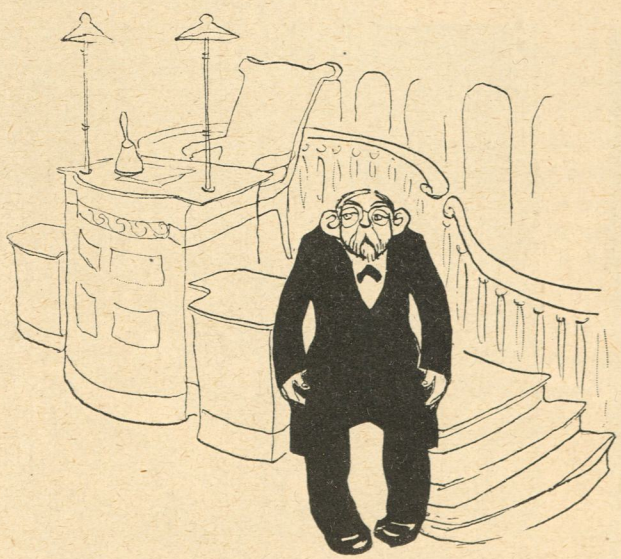

Anders Thomsen: — Disse Aftenmøder, hvor der ingen Medlemmer møder, kunde være forfærdelig hyggelige, naar der bare ikke altid stod en Taler og snakkede op, saa man bliver vækket hvert Øjeblik!

Det er lykkedes mig ved mine Bøger »Mit System« og »Frisk Luft« og ikke mindst ved mine personlige Opvisninger at revolutionere Ungdommens Liv. Jeg vil nu søge at hjælpe paa den erotiske Moral.

I. P. Müller
Løjtnant

Forhaabentlig dog uden personlige Opvisninger?

*

— Man hakker altid paa de stakkels Reformmænd. Der er saamænd ogsaa radikale Ministre, som trænger til at ses efter i Sømmene.

— Men vi har jo ikke haft andre end Hørup!

— Jamen han er jo ogsaa lige bleven afsløret.

Jeg har maattet foreslaa at ophæve Panoptikon, da Besøget Aar for Aar er aftaget og Aktiverne formindsket.

Hermann-Petersen
Direktør

Hvadbehager? Aktiverne maa da være *Voxet!*

Da Regeringen anmodede mig om at udpege en Præst, der med den rette Takt og med klar social Forstaaelse kunde prædike ved Rigsdagens Aabning, sagde jeg straks uden Betænkning: Det maa jo være Kold!

Jacob Paulli
Stiftsprovst

De maa jo være varm!

Cyklernes Tragedie

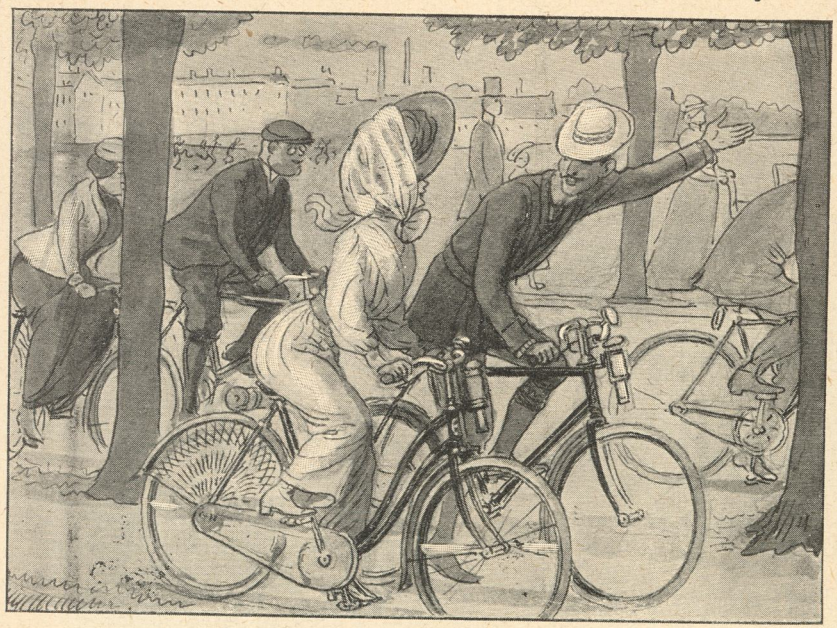

Sommersøndag — Solskin — Varme —
nye Cykler — unge Barme.

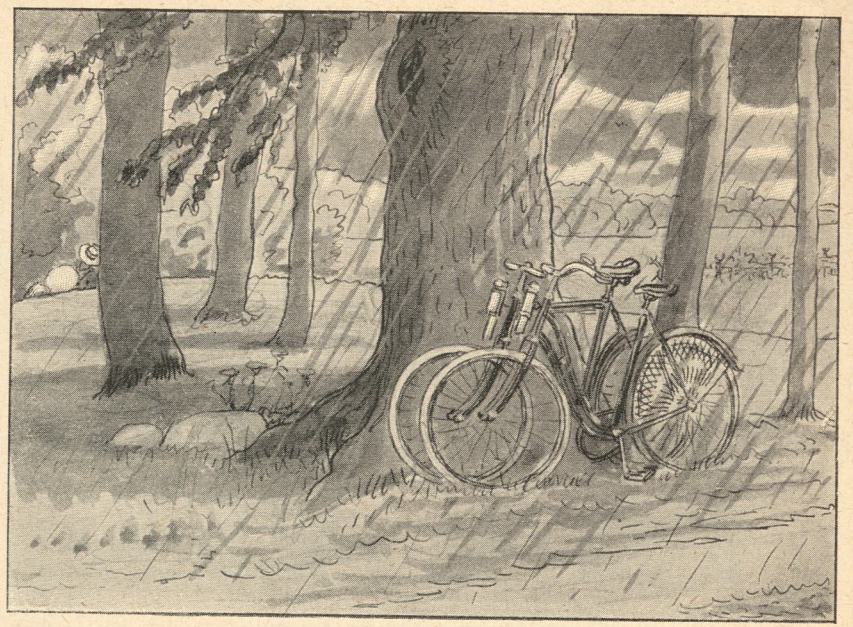

Hellig Tavshed — Kys, der brænder —
mørke Skyer — vaade Ender.

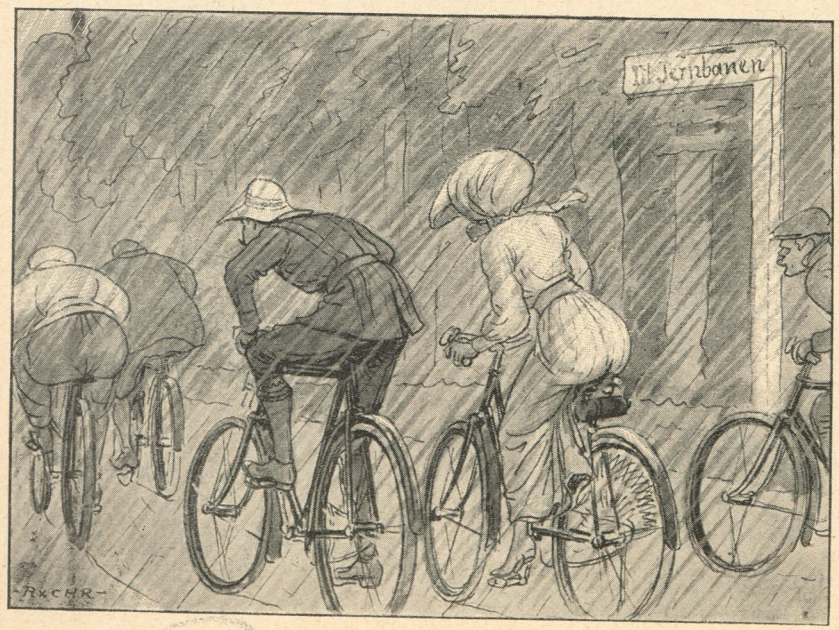

Væddeløb med svedte Pander —
én, der græder — én, der bander.

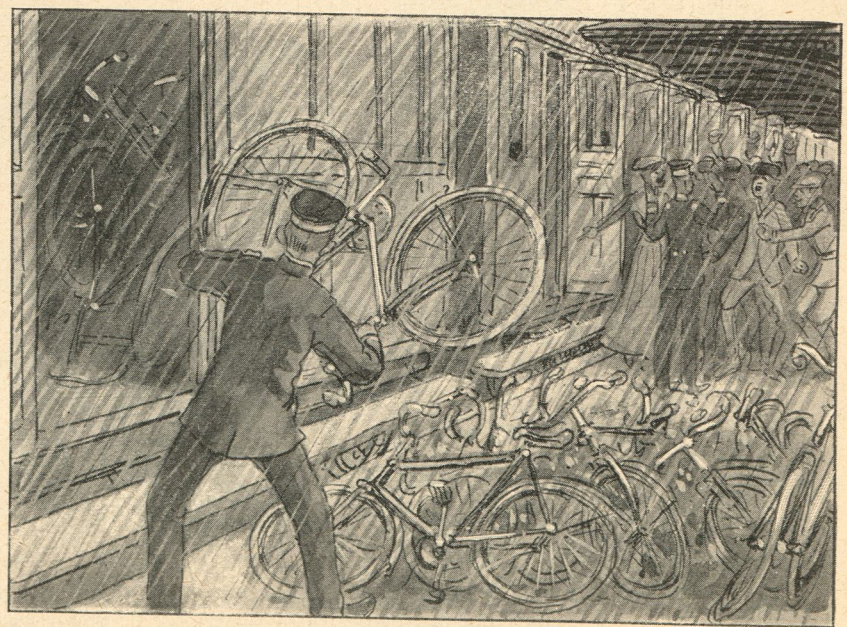

Én Portør — totusend Cykler —
aaben Himmel — Svinemikler!

Rust og Buler — Eks og Stumper! –
Gammelt Jærn den nye Humber! —
Saadan paa en Bane faar
danske Cykler Banesaar.

Idræts-Biblen

Da der i de sidste fem Aar ikke er udkommet mere end 35 forskellige Idrætsbøger, vil der paa „Platmenagen"s Forlag i den nærmeste Fremtid under ovenstaaende Titel udkomme en Nr. 36 i 12 elegant udstyrede Bind, som enhver Sportsmand til enhver Tid bør have i Lommen. Vi anfører som Prøve nogle Uddrag af Bogen.

Af Forordet

Sporten har skabt en ny Menneskетype, der mere og mere nærmer sig den Race, hvorfra

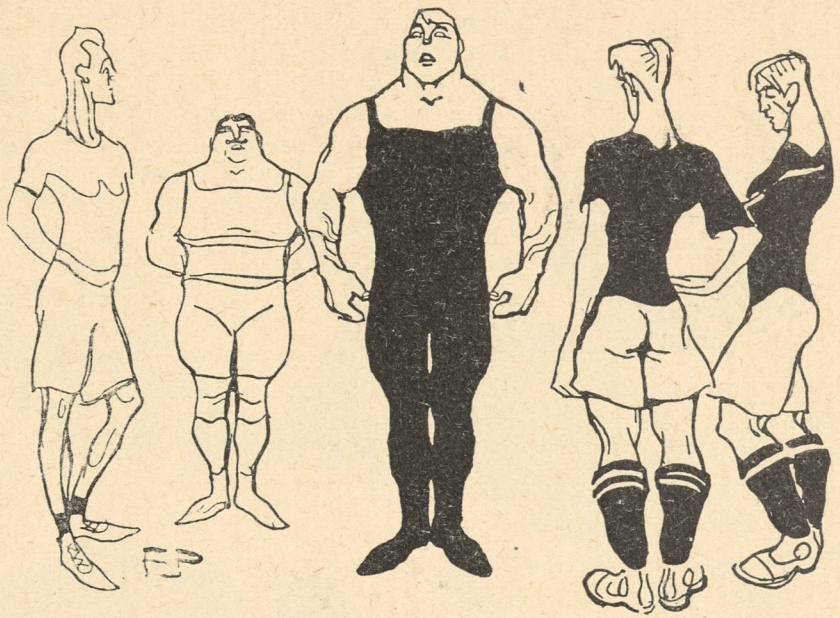

vi er udgaaet. Den moderne Idrætsmand kendes let paa sine af de forskellige Sportsgrene udviklede ejendommelige Legemsynder: Den skønt krummede, runde Ryg, der minder om Liljens graciøst bøjede Stængel, de drømmende, let slørede — Sportens Fjender siger sløve — Øjne, de stadig ligesom til Spring krummede Knæ og de flade, brede Fødder, der træder fast og sikkert paa Jorden.

Ingen Beskæftigelse egner sig som Sporten til at bringe Hjærnen og Nerverne ud af Funktion og gøre Konstitutionen modstandsdygtig overfor de to Timers opslidende Kontorarbejde, som desværre i Henhold til gammel Fordom endnu paalægges mange unge Mennesker, men som en ægte Sportsmand heldigvis med nogen Øvelse vil kunne vænne sig til at sove bort med Hovedet paa Pulten.

Svømning

Denne smukke Sport drives i Vandet. Klædedragten bør være let og utvungen, Kjole og hvidt er ikke praktisk. Smoking kan til Nød gaa an. For stort Haar hæmmer Svømningen, og Haaret kan ogsaa let blive hængende i Vandplanterne, hvorved Aandedrættet besværliggøres. Skallede

Folk svømmer ifølge Erfaring bedst. Heldigt vil det ogsaa være at smøre sig ind i grøn Sæbe eller ægte Kaviar, naar man skal svømme.

Man sætter Næsen i Vejret, naar man springer ud, for ikke at faa Vand i Hovedet. Armene strækkes lige bagud, Benene opad i en ret Linje parallel med en Streg, der trækkes med Tusch fra venstre Arms højre Underarms Strækmuskel til Forkanten af den bagerste Visdomstand i venstre Undermund.

Naar man er lige i Vandskorpen, indaander man. Naar man har været fem Minutter under Vandet, udaander man. Glem ikke at trække Vejret!

Man har mange smukke Svømmekunster, saasom *Dampskibsskruen, Nødmasten, Krebsesvømning* og *Lappedykning.* Endvidere

Loppespring,

Karkluden

og —

den meget lille Kat,

alle særdeles smukke Svømmeøvelser.

Svømning drives kun om Sommeren, naar der er Vand. Om Vinteren, naar Isen er billig, foretrækker de fleste Sportsmænd Whiskysjusser eller Pommery.

Fodbold

Denne Idræt drives i Reglen med en Bold. I Mangel heraf kan en Kokosnød bruges, men den skal benyttes med Forsigtighed. Støder et saadant Projektil tilfældig paa Panden af en Fodboldspiller — hvilke i Reglen er meget tykpandede — kan det undertiden gøre meget ondt i Nødden.

Fodboldspillet er ret udviklende for Benene, og Hovedets Organer svinder ved denne Øvelse efterhannden ind til et saadant Minimum at Hjærnebetændelse næsten er ukendt blandt Fodboldspillere. Spillets Hovedinteresse ligger dog ikke saa meget i Sparket som i den udviklede *Mund-*

gymnastik, der følger bagefter. Saa samles nemlig alle Spillerne og skælder hverandre og Dommerne ud, og Fodboldsporten har beriget vort Maal med mange djærve Ord. Herom synger Digteren: „Det er Danmarks Maal".

Ved internationale Kampe har dog Englændernes Maal vist sig at være en hel Del bedre end Danskernes.

* * *

Vi haaber, at „Platmenagen"s Idræts-Bibel efter disse Prøver vil blive Hvermands Eje og bibringe til den danske Ungdoms Udvikling mod det store Maal: 8 Timers Sport, 8 Timers Idræt og 8 Timers Sløvhed.

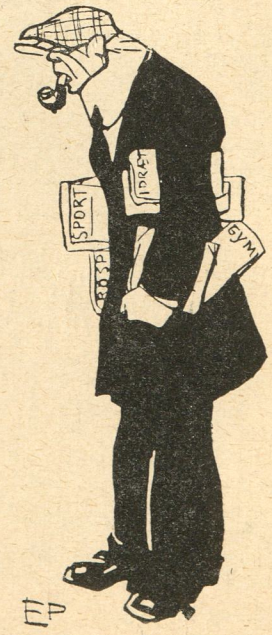

Redaktionsmøde paa „Kristeligt Dagblad“

Frøken Esche har en god Historie.

Hr. Jespersens Rejse

til det moderne Babylon

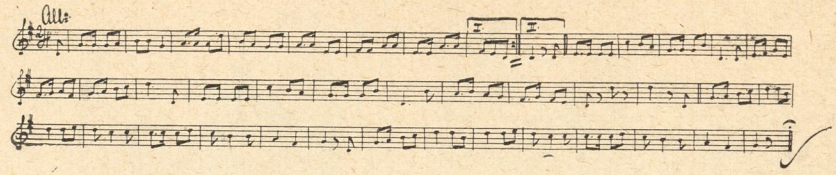

Mel.: Saa gaar vi hjem i Lullen

Hr. *Jespersen* er Farmasut —
gammel, glad, gemytlig Sut —
paa Apoteket i Hadsund, det Skridt har
han saa tit fortrudt.
For i Hadsund og Maria'er —
Pastor *Schrøders* Maria'er —
er Selskabstonen mere from end Jesper-
sen syn's om.
Men Jespersen har hørt, at
i Kongens København
der har jo disse Varietéer et meget daar-
ligt Navn,
det staar i »Himmelposten«,
og al Respekt for den,
og derfor tænkte Hr. Provisor Jesper-
sen:

»Nu ta'r jeg mig en Ferie
en »Nerie« prober' je',
Syndens Huler ser je'
for Dydens Skyld!«

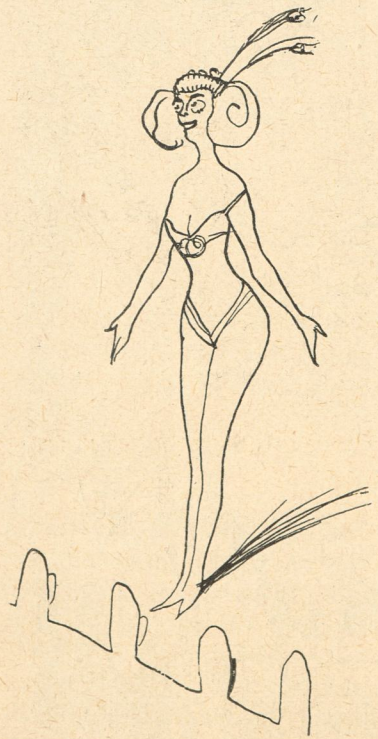

Saa tog han ind i »Grundtvigs Hus« —
gamle Grundtvigs nye Hus —
for »Gammel Avlsgaard«, hørte han, var
reven ned og lagt i Grus.
Han spiste sig en Bøf med Løg —
smaat med Bøf og godt med Løg —
og gik saa ud at se paa Byens Tummel
og Fyføj.
Han tog til »Over Stalden«,
den maatte først han se,
for Syngepiger er det allerumoral-
skeste;
der saa han *Dagmar Hansen —:*
»Gud, hende har jeg kendt
som ældre Dame, den Gang jeg var ung
Student!
Hun hører til min Fortid —
min Fortid, min Fortid —
regnes hun i vor Tid
til Fristelser?«

Nej, nu vil jeg s'gu anderswo,
Fanden ta' mig anderswo
se Umoralitet, for ellers mister jeg min
Barnetro!
Nu gaar jeg ind i Tivoli,
jeg har hørt, at Tivoli
skal være ble'en et Sodoma med røde
Møller i«.
Det første, der han hørte,
var salig *Brun*, der stod
og sang for fire Kellnere »Farvel, min
Svane god!«
Men Jespersen han tænkte:
»Det er en afdød Aand,
hos *Joachim* jeg maa da finde Baby-
lon!«

Derinde sang Fru Oda
Fru Oda?! — Ih jo da!
»Hun var Fa'nme' go' da
jeg gik til Præst!«

Nu ud til Fred'riksbergs Revy —
ikke vid're god, *men ny* —
»Der er vel den Usæd'lighed, de praler
af i denne By!«
Aa Herregud, hvem tror I, a'
dér han saa: *Victoria,*
han savned i Parkettet kun *Carl Wulff*
og *Loria.*
Da blegned vor Provisor,
en hæslig Ed han svor;
»Nej Fanden ta' mig, om jeg mer paa
»Himmelposten« tror,
om i »det kongelige«.
jeg gik, var jeg jo gal,
der spiller vel Fru *Heiberg* og Hr. *Fryden-
dal!*
Nej til Hadsund jeg drager —
jeg drager, jeg drager —
der er yngre Sager
at kigge paa«!

Bastian

Den høje Bil

Mel. Automobil-Visen

Naar Hendes Højhed farer frem paa Lyngbyvej'n i Bil —
-vej'n i Bil, egen Bil, ingen meget billig Bil —
saa kniber den for Petermand og for den smaa Emil —
smaa Emil mange Mil flygter for Prinsessens Bil.

For der er syv Betjente stillet op ved hvert et Træ —
gemt i Læ bag et Træ passer de paa Folk og Fæ —
og hver, som bare nærmer sig, bli'r ta'et i Ørerne,
gaaende, kørende, bliver holdt i Ørerne.

Og skumle Detektiver holder Vagt ved hver en Sten —
ikke én med en Sten gør Prinsessen mindste Mén —
ja selv den lille Fugl maa ikke falde la' en Klat —
hver en Klat, før den skvat, fanges i Lakajens Hat.

Og derfor raader jeg enhver, som skal ad Lyngby til —
hvis man vil ud dertil, hvad man sommetider vil —
tag heller ud ad Strandvej'n, der er ogsaa ganske smukt,
eller ry'er lige lukt man en Dag i »Horsens Tugt«.

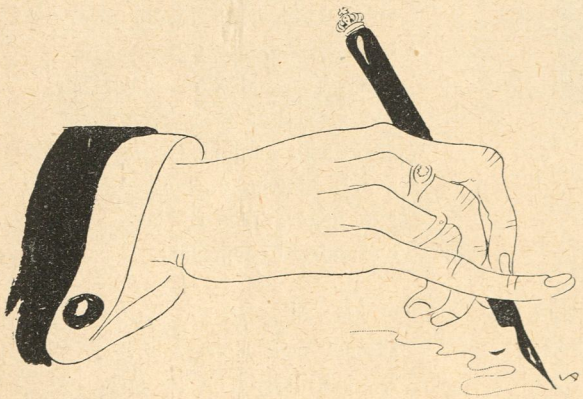

Skønt jeg princip- og grundlovmæssigt ikke blander mig i den offentlige Diskussion, kan jeg dog rent privat ikke undlade at give Assessor Ussing Ret: Vort Statsliv lider af 7 store Skavanker.

En agtet Haand

Ok, De kan saamænd godt tage — den 8de med.

Ved mit 25 Aars Digterjubilæum kunde jeg glæde Samtiden med, at jeg havde fem utrykte Digtsamlinger liggende færdige. De vil slaa fast for Eftertiden, at jeg i mangt og meget ligner den store Horats.

Alfred Ipsen

Saamænd . . . Horats kunde jo heller ikke faa sine Digte trykt.

Naturmennesket

»Efterhaanden lærte *Dreng* af Erfaring, at Skaldyr nok til Nød kan bruges til Menneskeføde, han lærte ogsaa, hvilke Safter der skulde lægges paa Is, før han drak dem.

Og det var i denne Vinter, at *Dreng* opdagede Ilden.«

(Frit efter »Bræen«
af
Johs. V. Jensen)

Jeg led en sørgelig Skuffelse ved det nye Ministeriums Sammensætning. Jeg havde gjort sikker Regning paa en Portefølje.

Mogens Friis

En Portefølje! De, som ikke en Gang kan passe paa en Tegnebog!

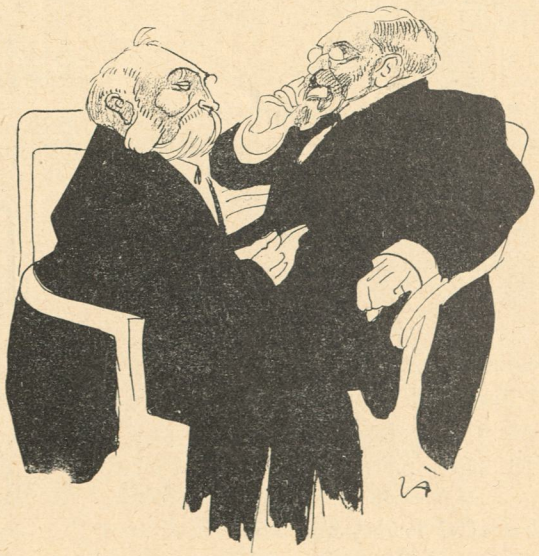

— Hvad for noget, har han ydet ham et rentefrit Laan! Ja er det ikke det, jeg siger . . . der er mange uheldige Elementer i vor Sagførerstand.

*

A: — Hvis *Enevold Sørensen* afskediger Pastor *Levinsen*, er det selvfølgelig, fordi han er aandssvag.

B: — Jamen Pastor Levinsen er ikke aandssvag!

— *A:* Hvem taler om Levinsen?

Hvorledes Dagen gaar for Leo Tolstoy

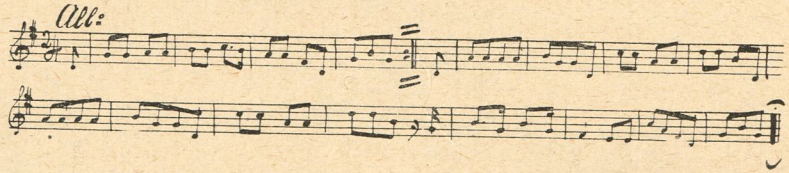

Mel.: Hver Morgen rejste jeg min Krop

Naar Greven staar af Halmen op —
han sover helst i Loen —
saa nyder han af Vand en Kop
til Morgen-Runkelroen.
Saa lunter han saa smaat afsted,
mens Fotografen følger med,
og søger sig en ensom Plads
i Haven ud — thi gaa paa Das
gør Tolstoy ikke gærne:
det lugter for moderne.

Saa rider han et lille Trip
lidt ud ad Bondelandet,
i Volga, Dniestr eller Dniep
han pjasker lidt i Vandet.
For Resten er der ikke én,
som tror, at det at blive ren
kan more Manden — tværtimod,
man ved jo, at en russisk Flod
er ikke meget renlig,
men fuld af Skidt gemenlig.

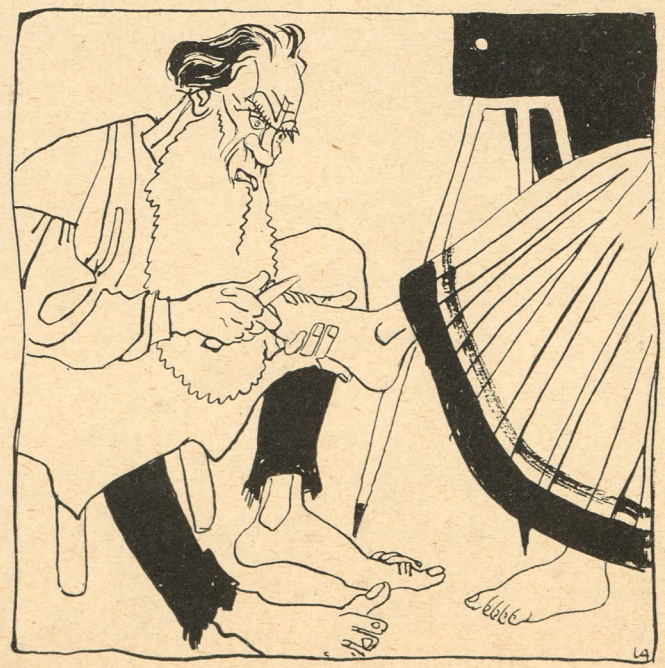

Derefter i sin Urtegaard
han gøder og han luger,
mens Fotografen Plader slaar,
han Grisestien muger.
Naar Vesperklokken kimet har,
saa møder op hos „lille Fa'r"
de Bønder graa fra Øst og Vest —
som Doktor snart og snart som Præst
han læger deres Sjæle
og andre Legemsdele.

O ja, ved ædel Nøjsomhed
tilsidst man Helgen bliver,
imod Kulturen op og ned
man præker og man skriver —
Naturen er en hellig Sag...
men paa sin høje Fødselsdag,
da blev Naturens muntre Søn
dog pyntet paa Familiens Bøn,
ja vasket og friseret —
og ekstra fot'graferet.

Da Budskabet naaede Grønland

Med Tegninger af Eigil Petersen

Langt oppe imod Nord, belyst af Polarvintrens evige Morke, ligger som bekendt Grønland, berømt for sin udmærkede Administration og Befolkningens frisindede Syn paa Forholdet mellem de to Køn, berørt af den nordlige Polarkreds, men uberørt af den øvrige Verdens Begivenheder.

Uberørt? . . . dog nej, sig ikke det. Enhver, der ved, hvilken Popularitet fhv. Indenrigsminister Sigurd Bergiput paa sin store Triumfrejse indlagde sig i Grønland, vil kunne fatte og forstaa, hvilket Indtryk hans Afgang maatte gøre paa dette primitive Folkefærd, der aandeligt staar ham nærmere end nogen anden Del af det danske Riges Befolkning.

En væsentlig Andel i dette Forhold har selvfølgelig den Omstændighed, at Bergiput paa sin store Rejse grundlagde ikke mindre end 21 Afløggere af sit Hovedorgan „Thisted Amtstidende", der alle trives fortræffeligt.

Man vil derfor kunne forstaa, med hvilken Bestyrtelse Grønlændere modtog Budskabet

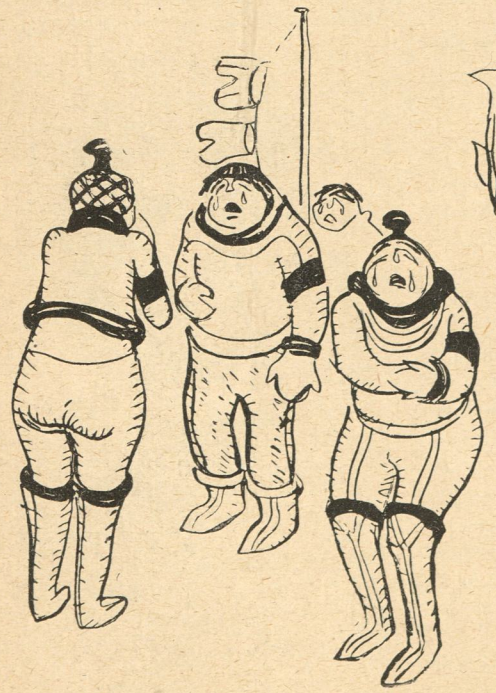

om, at Hr. Bergiput havde trukket sig tilbage fra Regeringen og dermed fra den grønlandske Administration. Selv Visheden om, at Ryberg blev paa sin Post, formaaede i første Øjeblik ikke at dæmpe Sorgen, der gav sig de mest hjærteskærende Udtryk.

Saa snart Sørgebudskabet naaede Grønlands Sydspids, fo'r det som en Løbeild i Løbet af faa Minutter op langs Vestkysten til en Bredde af ca. 80 Grader, sprang derefter pludselig om i Øst og bevægede sig i et noget langsommere Tempo sydpaa langs Østkysten for der at tabe sig i et langtrukkent, sørgmodigt Suk gennem Alnaturen.

Alle Flag kom paa halv Stang, Livsfornødenhederne steg til det dobbelte, og Børsen i Ivigtut viste en vag Tendens uden nævneværdig Omsætning, ikke en Gang i Insektpulver. Kvinderne sønderrev i Smerte deres bedste Skindbukser, og ældre Folk smeltede trods den for Tiden herskende Frost hen i Taarer, saa det klare Tran løb dem ned ad de furede Kinder; det derved indvundne, særdeles brugbare

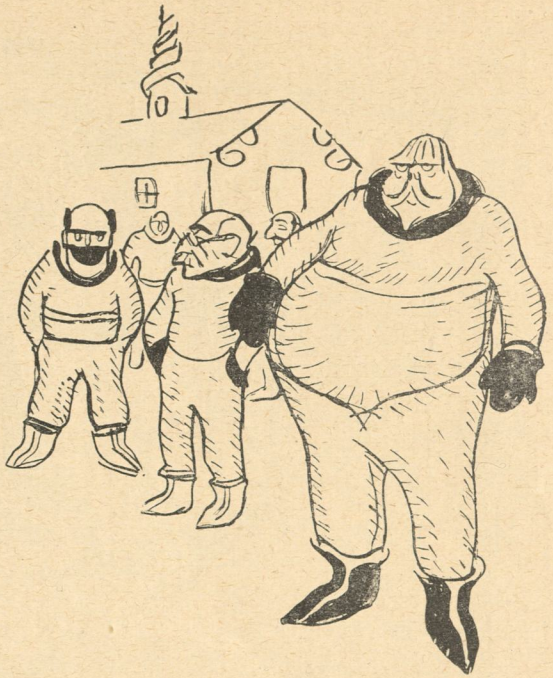

Produkt indsamledes omhyggeligt for senere at affættes underhaanden til Fordel for et eventuelt Mindesmærke for den elskede Bergiput, som Nationalhelten kaldes i Grønland.

Op ad Dagen udkom det Bergiputske Blad „Ivigtut Marenmuk" med følgende sanddru Skildring af de opsigtvækkende politiske Begivenheder i Moderlandet:

Bergiput vil ikke mere!

„Der havde længe gaaet Rygte om, at det populære Ministerium var trøt af sit Arbejde for hele Folkets Vel. Alle Embeder og Bestillinger, som tænkes kunde, var oprettede og uddelte til fortjente Medborgere, Ridderkorsene var endog, takket være Ministrenes utrættelige Energi, sluppet op. Kunde de udmærkede Mænd da ikke nok unde sig den velfortjente Hvile?

Som Kronen paa alle de øvede Velgærninger henvendte Justitsminister Albertitit sig forleden til Københavns Politidirektør og bad ham fordele en Sum af 17 Mill. Kr. — svarende til over 100,000 Lispund Fiskeben i vore Penge — til det danske Folk, specielt de ham saa kære sjællandske Bønder. Hver Bonde paa Sjælland vil

saaledes kunne faa en kontant Gave paa 2000 Kr. til Fremme af sin Bedrift.

Det danske Folk har som Tegn paa sin Taknemmelighed ladet indrette en elegant Bolig til Hr. Albertitit og udbedt sig Tilladelse til paa Statskassens Regning at underholde den store Mand i en længere Aarrække.

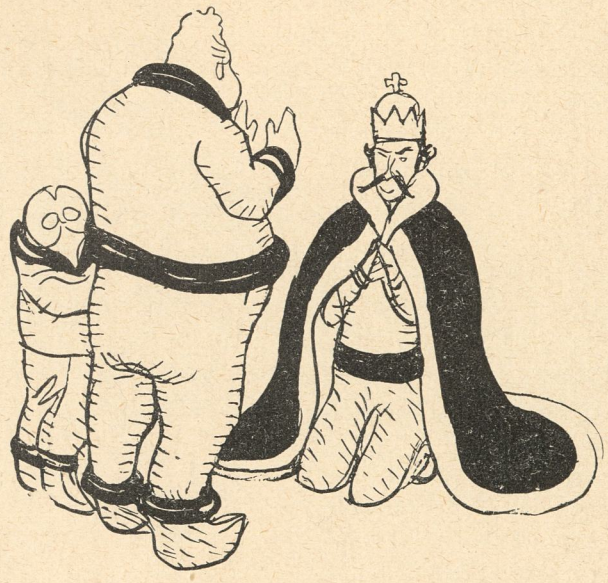

Uagtet de andre Ministre beskedent paastod at være uden Del i Albertitits patriotiske Daad, er Folket dog klar over, at dette kun er Udflugter, og lignende Hædersbevisninger bør derfor ogsaa blive dem til Del. Kongen skal paa sine Knæ have anmodet Ministeriets Chef Hr. J. C. Sigteſæt og Bergiput om at blive, men forgæves. De er trætte af deres uegennyttige Arbejde for Folkets Vel, og hvem kan fortænke dem deri?

For Sandfærdigheden af denne Fremstilling borger selve Bergiputs ansete Navn."

Ved et i Dagens Anledning hurtig arrangeret Festmaaltid, hvor der serveredes Bjørneskinke og Grønlandkaal, vedtoges det at affende følgende

Il-Telegram til Hr. Bergiput:

„Trofaste Grønlændere, samlede i Sorg over Deres Afgang, sender en Hilsen i Haab om snart igen at se Dem ved forſte Aare i Statens Kajak."

Til et Monument for Bergiput er allerede indkommet 17 Sæler, 1 Hvalros og 6 Tønder Tran. Bidrag modtages daglig paa „Ivigtut Marenmuk"s Kontor.

De nye Telefon-Takster

Aaret 1908 har i hvert Fald bragt én lykkelig Begivenhed: Den i Størsteparten af dette Aarhundrede rasende Telefonkrig er bragt til en lykkelig Afslutning.

Den sørgelige Skæbne, der overgik det oprindelig nedsatte Udvalg, vil være i friskt Minde. Efter oprivende Kampe udvandrede de fleste Medlemmer til Amerika, et Par blev indlagt paa forskellige Nervekliniker, og Resten fandtes en raakold Morgen hængt i deres Telefonsnore. Kun Urtekræmmer Munck blev tilbage, men ogsaa hans Liv hang øjensynlig i en Traad.

Dog, lad os ikke dvæle ved disse bedrøvelige Minder men glædes ved at opfriske det Resultat, der endelig af det sidst nedsatte Udvalg blev opnaaet ved overmenneskelige Anstrængelser, men dog uden Tab af Menneskeliv.

De nye Takster,

der udmærker sig ved en sjælden Klarhed, er i Korthed følgende (vi bemærker, at her selvfølgelig kun er Tale om et Uddrag af de vigtigste Poster):

Samtalerne skal i Fremtiden ikke tælles, men maales. I Stedet for de forhadte Tælleapparater (som dog vil blive bibeholdt ved Tivoli) skal der ved hvert Telefonapparat forefindes Metermaal. For Abonnenter, som ønsker at veje deres Ord, vil justerede Lodder være til Disposition. Samtaler paa over et Kvarter (ca. 16 Ctm.) tilstedes ikke.

Følgende Takstklasser vil gælde i Fremtiden:

A O — for Byabonnenter med Landsted, giver Adgang til fri Telefonering udenfor Byen.

A I B — for Landabonnenter, der gaar i Byen, giver Adgang (imod Ekstrabetaling if. § 221, 3. St. Post 2) til fri Telefonering udenfor Landet.

B O A — (kaldet *Firepartstelefon*, fordi man kun opnaar Fjerdeparten af de ønskede Samtaler) gælder for den indre By udenfor Søerne med Omstilling til Brønshøj (Linje 5) og Omstigning til Nørregades Hestesporvogn. Fast Natforbindelse med Nora kan faaes.

C III — (den saakaldte **D**-Telefon) gælder kun om Vinteren for Abonnenter, der ligger udenfor Byen om Vinteren uden dog at ligge paa Landet om Sommeren, og omfatter alt, hvad der falder udenfor det, der falder indenfor de ovenfor under A O, A I B og B O A anførte Grænser. Dette Abonnement (dog kun for Kvartalsabonnenter) giver Adgang til Casino for halv Pris samt til Zoologisk Have paa almindelige Søgnedage.

Klager over Betjeningen bedes afgivet ved Buffeten paa de af Telefonselskabet udgivne Festblanketter, der faaes i Kioskerne.

Hr. Ryberg var en dyr Person for Lande.,
som Spæk-kulant han lugter lovlig trannet,
han kosted os om Dagen Tusind Kroner
ved sin sæl-somt harske Tran-saktioner.
Men Johan Hansen nok forsvarlig dypper
i eget Fedt den snedige Hr. Ryberg.

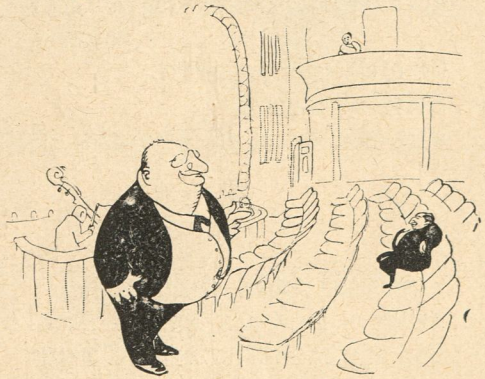

Ombygningen af Frederiksberg Teater har bedret Forholdene paa Tilskuerpladsen betydeligt. Der er blevet mere Lys, og der er blevet bedre Plads.
PETER VILH
Teaterdirektør

Ja syntes jeg ikke nok, da jeg var ude til »Kongemenuen«, at det var li'som lidt mere Plads end sædvanligt!

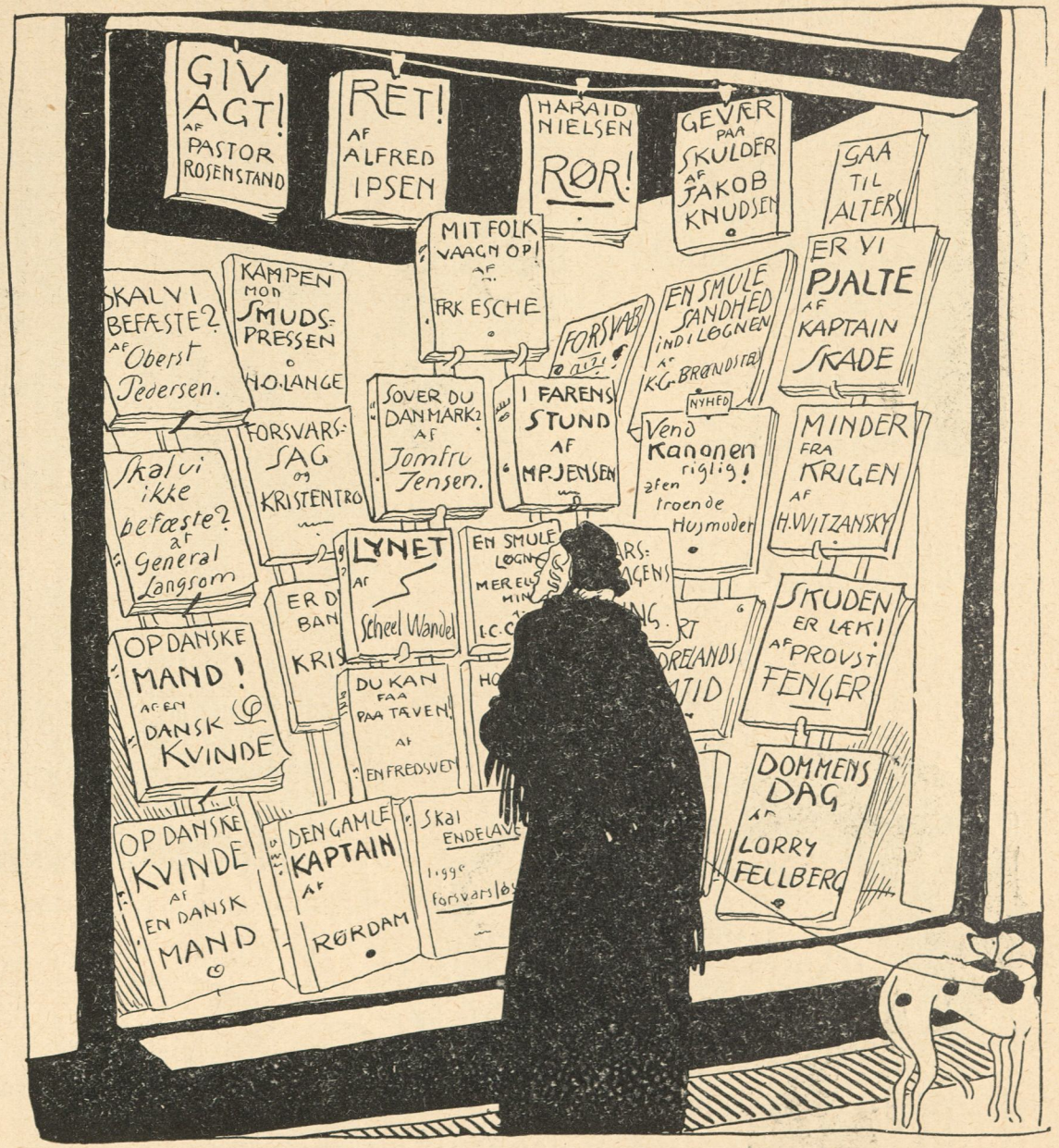

Hver Dag i Aar har jeg faaet to Kanonromaner fra Boghandleren.

Næppe var jeg paa det rene med, at Københavns Befæstning fra Landsiden var vor eneste Redning, før det ved en ny Bog blev tydeligt bevist, at Faren fra Søsiden var om muligt endnu mere truende. Og Dagen efter gik det od for mig, hvor ilde stedte vi endda vilde være, naar Tudse-Merløse Herred stadig laa aabent for Fjenden.

Jeg er nu paa det rene med, at den fulde Sikkerhed kun vil kunne opnaaes med 70 Forter langs Jyllands Vestkyst, en Oversvømmelse tværs over Langeland, en Snes Flaadestationer i Furesøen, selvfølgelig i Forbindelse med en passende Luftflaade.

Og saa vilde et Par smaa Kirker endnu i Eskildsgade og Larslejstræde jo heller ikke være af Vejen.

— Har du hørt, at Stadslægen skal optages i Hoff-Etaten?

— Hvorfor skal han det?

— Jo, for der skal da en Kammerjæger til at fælde Muus.

Da Stambordet blev flyttet

Nocturne ved Afskeden fra „Hytten"

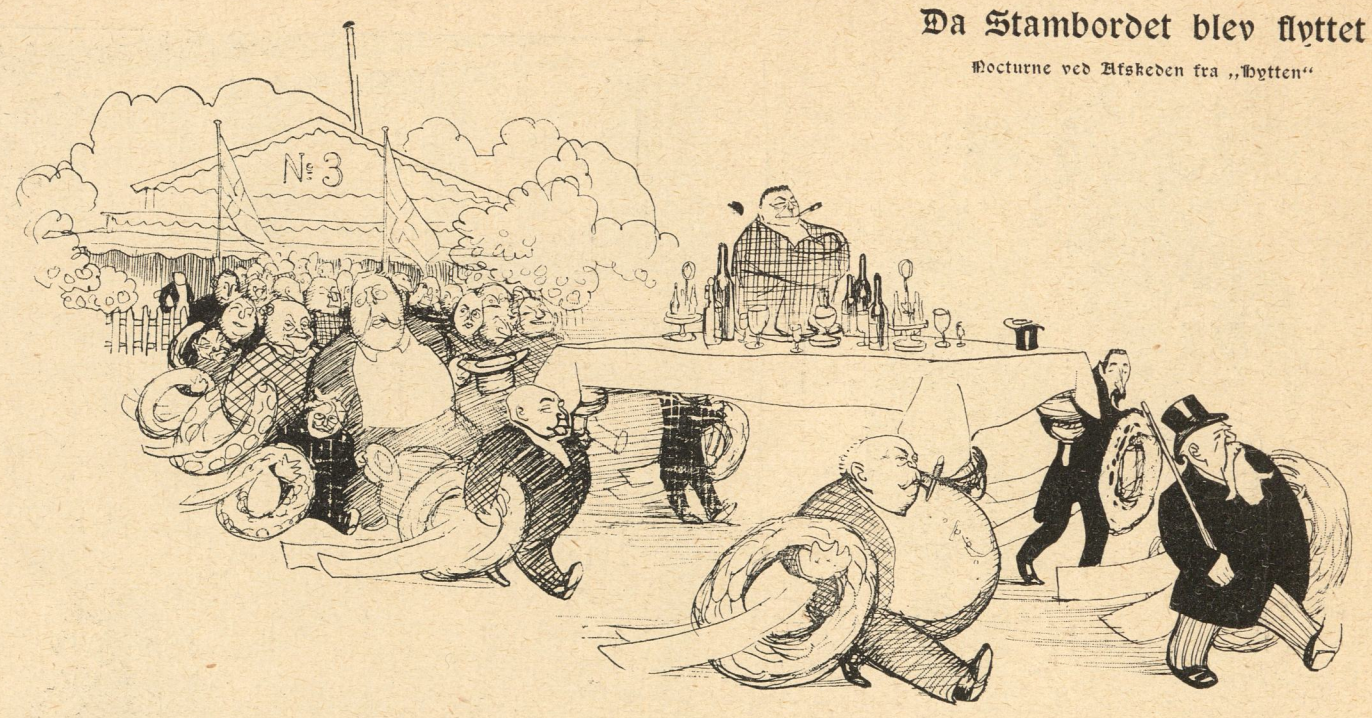

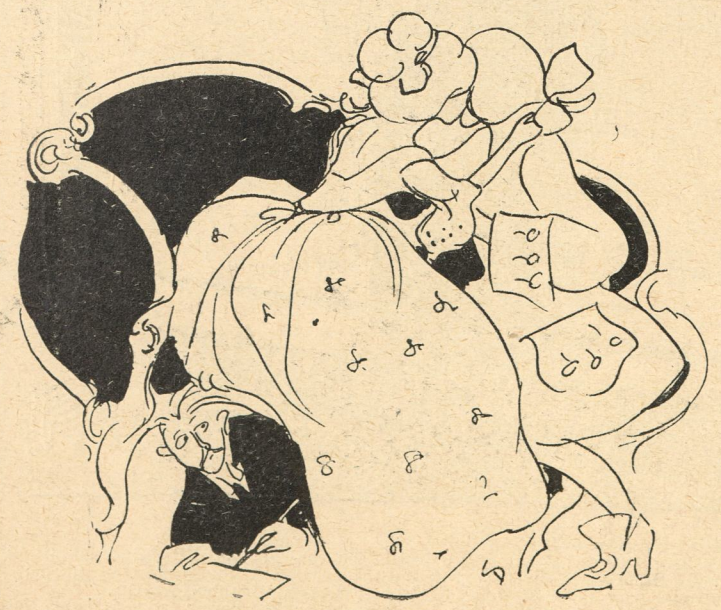

Hytten er lukket, Natten er stille!
Güthler ej klinker bag Vinduets Glar.
Bølger af Øl gennem Halsen ej trille,
Herre du milde!
Weiss la'r ej spille
Viddet, som vidt hans Berømmelse bar.

Mon man vil ane — gætte den Kummer,
Nielsen maa føle i dette Sekund?
Muusmanns Parader mod Brandes forstummer,
Fred'ricksen brummer:
aldrig en Hummer
mere skal bæres om Stambordet rundt.

Brændende Toddy, smeltende Kage
sættes ej mere paa Bordet i Krans!
Bort fra de hellige Steder vi drage,
o, men tilbage
vender vi fage,
Ravrør skal røges i Mindernes Glans!

(Frit efter Chr. Winther)

Jeg fik kun Skam til Tak for mine Afsløringer af Caroline Mathildes Sovekammerhistorier. Historikerne kaldte dem for Svineri.
AUG FJELSTRUP

Naa, men De er jo ogsaa *So*-olog.

De gamle Hjem

De gamle Hjem . . . de gamle Hjem!
Hvor disse Ord mig tryller,
der vælder tusind Minder frem
fra Skuffer og fra Hylder.
Mens Bilen farer brysk forbi
og hæst sit Varsko skriger,
en sælsom Duft af Potpourri
fra gamle Krukker stiger.

En gulnet, barnlig Silhouet
mig i Ekstase bringer,
mens Klangen af et spædt Spinet
gi'r mine Drømme Vinger.
Kunstmaler V. A. er saa glad,
at selv to lyse Ho'der
som *Holberg* og Fru *Emma Gad*
han sværter efter Noder.

Opdagernes Konge

Paa Københavns Opdagelsespolitis Forlag vil der i den nærmeste Tid udkomme en ny Romanserie, betitlet »*Henry Madison, Nutidens største Opdager*«.

Medens Folk som Hr. Lecocq, Sherlock Holmes, Nick Carter og hvad alle disse skørhodede Konfusionsmagere hedder, stejler Verden rundt med falske Skæg og Lommerne fulde af Revolvere, sidder Mr. Madison rolig i sit Kontor og passer sin Telefon. Hvert Øjeblik kommer der Meddelelse om, at hans Ofre er fangne snart i Argentina, snart i Stockholm, uden at Madison har behøvet at røre en Finger. Det er Opdagergeniets Triumf.

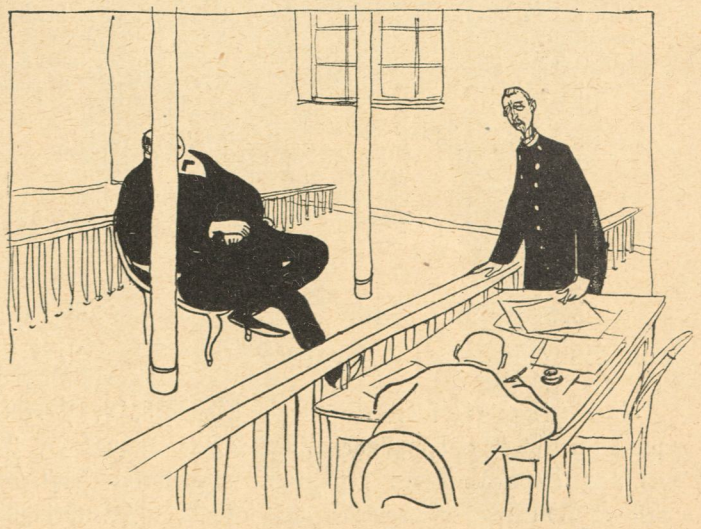

— De paastaar altsaa, at De slet ikke kan huske, naar og hvorledes De har begaaet Deres Forbrydelser?
—Nej. Sagen er, jeg husker saa daarlig ved Lys.

I Reformkroen

Fire sultne Kavallerer
søger ind i Stadil Kro,
her i denne lumre Rønne
skal de pæne Herrer bo.

Hejda, Krofa'r, hejda, Mutter!
Fluks paa Bord med Mad og Most,
glade ta'r vi, hvad I byder,
selv om det er Husmandskost.

Brun og Greven, Klaus og Hansen
hvidner som en kalket Væg:
paa det Fad, Madammen bringer,
ligger — fire skidne Æg.

Kordtfadtet Fore
paa Amsustellingen i Svaneke

Atter er Svaneke for første Gang gaaen i Spessen for Udveklingen saavel paa Bornholm som i Gjropa med en Udstelling, der henleder alles Gjne som hvidner om en paa vor G ikke ualmindelig Snilde, vilket, lad os sige det strags, er bleven en æklattant Sugses destimes.

Endog paa Værdage, navnlig om Søndaen, er Terrinet sort af vidklæte Damer og Herre, som med ubegrivelig Ingteresse betrakter de ustillede Frembringninger i Lanbrugets Tjenneste voraf navnlig vores nasjonale Potter bære Præk om en høj Koltur der finder rig Anvennelse i de 1000 Hjiem baade uvendig og ingvendig til mudderate Prisser.

Dov, vi vil ikke fortabe vos i Engelthedder men gaa over til en Betraktning af de engelte Afdelninger.

Landbru

Her henledder vi strags Obmærgsomhedden paa Wallaken Jens Kofod, tilhørrende Avlsbruger Sonne, en fjern Slæktning af Aldrup Mungedal som er de jyske Hestavleres stadie Kæbhest, der i ingen Hensene staar tilbages for sin berømde Forfadder. Maadte denne herlige Wallaks efterladte Avkom blive Stamfaren værdi. Samtiddigt andbefaler vi at kaste et Blæk paa Sonnes Dverghønne Kolombus, vidst nok den største Dverghønne i Værden, ja moske paa helle Bornholm.

Fisger Hans Munk skylles Avlingen af den unner Nr. 17 udstellede Manumbonom. Sidden vores By blev Hvidne til vores store Gramatikus Madvigs Føsel minnes vi ikke at have sedt en saa fremravende Katofel som gør hele vort Lanbrug Ære.

Ingdostri

At Danmark ikke ejner sig til Ingdostriland formeddelst sine manglende Bjergejne med dertil hørrende Kuldgrupper og Jernvirker er ofte benæktet baade af Pesjchke Kødt og andre Mandsjedstermænd. Denne Tale er i Værgelighedden Galmansværk, vad Ustellingen i Svaneke bevidser. Gennemløver man med udhillede Gjne dennes røjede Sild fra Røjmand Lassen, der hænger fed og ingbyddende paa sin Snor, dens mange foran berørde kunsneriske Potter, som der snart ingen Enne er paa, samt med mere, grives man af Stoldthed, vist man er ingfødt Bormholmer og ennu mere, vist man er Dansk.

Vi unladder ikke med falsk Beskeddenhed at ligge Mærke til den arbejdende Predse ved Sidden af Nødtørsthuset, som envær maa besøge, fra hvis hæstblæsende Stønnen daglig udgaar enneløse Papirmadser med Trøk paa. Det er Svanekeposten, Gens betyddeliste Tisskrift, reddigert af Kordejn Olsen ved Sidden af sin øvrie store Værksomhed som Pfianopfortestemmer og Balber samt Blodkobber paasættes.

Dov, lader os for alle disse madteriæle Nyddelser ikke glæmme det ene Fornødene

Restorangeu

med dens mange modderne Rafinemangs, der ledes af Madam Døderlein, hvis Øvleskiver teltrækker baadde vogsne og Børn, der udbredder en ødig Doft af Øl og andre Ingrædientser. Sidder man sig her ind ved et Bor unner Dannebrog, der buner unner Vækten af Madam Døderleins apetitsvækkende Rarieteter udbrydder man med Degteren „der er et ødigt Land", som vi bør forsvare med Hænner og Føder mod Fjendevold, som ikke kan gentas tidt nok.

Et Folk, et Flag, et Spraag?

Spæktatør

Kejser-Fadæsen

(Frit efter Hostrup)

Og Kejseren bor paa det høje Slot,
han digter og maler og laver Musik —
det sidste nok forholdsvis ikke saa godt,
men værre endnu er dog hans Politik.

Og Kejseren laved et raskt Interview,
det satte han ind i en engelsk Gazet,
der skrev han England et *x* for et *u*,
og det skulde Kejseren heller la't væ't.

De engelske Statsmænd nyste og sa':
„Hr. Kejser, undskyld, men *how do you do?*
Hvor kommer dog den Artikel fra —
den værste Buk, De har lavet endnu?"

Og Kejseren gav Hr. *v. Bülow* Skyld —
aldeles uskyldig, saadan kan det gaa!
Og Bülow gav *Schoen* en god Dragt Prygl,
saa Schoen maatte hjem og ha' Omslag paa.

Og Schoen gav Pryglene fra sig igen,
han pryglede vid're, hvor han kunde naa,
de andre slog deres Undermænd,
de store de mindre, de mindre de smaa.

Se saadan gaar det i Reglen til,
naar Kejseren altid for hver en Pris
sin egen Rigskansler være vil
og dummer sig i en engelsk Avis.

Skønt Republikaner fra Ungdommen har jeg nu besluttet mig til at leve i Fred med Kongedømmet. Jeg har haft Karambolage nok i mit Liv.

BJØRNSTJERNE BJØRNSON

De kan jo ogsaa nok klare Dem med *Karoline.*

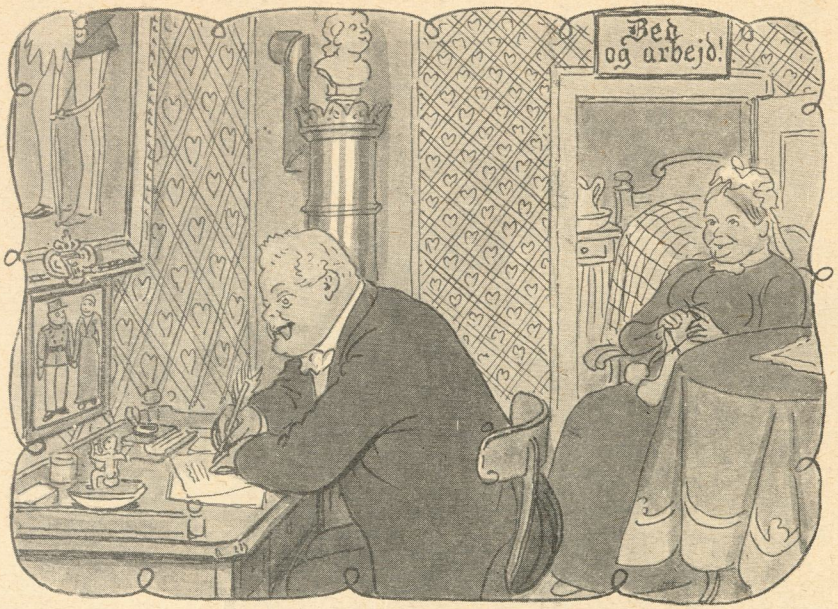

Af en Landsbydegns Dagbog

28. Juli.

Eja, hvor er dog Livet skjønt! I trende Aar drog danske Mænd Landet rundt med Konning Frode hin Fredegodes Lig, men jeg skal i sytten Dage drage paa Gæsteri i det kære Jylland med en levende Drot, Skjoldungen Frederik hin Folkekære.

Maatte denne vor Færd vorde til Fryd og Velsignelse for det danske Folk. Eja!

29. Juli, det kære Askov.

Her er vi midt i det danske Folks Hjærte. O, hvor smælder Dannebrog for Vinden, o, hvor synge de smaa Lærkeliller højt i Luftens Blaa til Dankongens Pris, o, hvor straaler Pastor Richters Oldingeskæg og Pibekrave nyvaskede i Guds velsignede Sol. Og Morten Eskesen har faaet ren Flip paa. Ja sandelig, det kendes paa alt, at dette er en Kongefærd.

Og hvor duftede her ikke af rent Bommesi, da de unge, skønne Dannerkvinder, hvide og røde som Mælk og Blod, ja som selve Dannebrog, stod der i deres stive, hvide Skørter og kvad „Velkommen i den grønne Lund!“ Se, Konning Frederik, den hulde danske Mø hilser dig! Og til Middag skal vi have Andesteg!

Nu hylder Jyden Konning Frederik!

Gamle Kæmper, som har staaet paa Thyres Vold, lader sig lede frem af Poge og bøjer sig for Drotten. Og se, Dankongen slaar ud med hviden Haand og taler:

„Tag Hatten paa, Børnlille, ellers faar I Solstik!“

Kongeordet vil med gylden Skrift staa prentet i mit og alle Dannemænds Hjærter.

Vi har døbt en Høj „Kong Frederiks Høj“. Eja!

30. Juli, det kære Varde.

Drotten har hilset Ferdinand. Ferdinand er Vardes Holger Danske. Han mindes dunkelt Slaget i Køgebugt, Kanontordenen fra Kongedybet har sprængt hans ene Trommehinde. Paa hans Pande gror aarhundredgammelt Mos, hans Hud er som Læder. Men hans Hjærte er af Guld.

Drotten slog ud med hviden Haand og talede:

„Tag Hatten paa, o Ferdinand, ellers bliver du solbrændt!“

Ferdinand ejer ingen Hat, han har kun sit Hjærte af Guld. Og det brast af Glæde, da Konningen talte til ham. Dannevangs ældste Kæmpe er ikke mere.

Vor ejegode Herre har været i Hospitalet. Han har siddet hos en enfoldig gammel Kone, som ikke har set en Konge i halvfemsindstyve Aar. Danmarks Konge talte til hende, som om han var et almindeligt Menneske. Men her lægger Skjaldeaanden mig Kvad paa Tunge:

Kong Frederik kom til en Kærling god,
hun havde ikkun to Leve,
dem udbragte hun for Kong Frederik,
Hurra, Hurra, Hurra — og saa det lange!

Da Pinholt havde endt sit Foredrag om „Granens Udvikling fra Kong Humbles Tid til vore Dage", behagede det Herrens Salvede at sige til mig:

„Her er godt at være! Lad os snarest muligt komme videre!"

O ja, Alvor og Gammen saa godt kunne sammen!

Vi har døbt en Dal „Dronning Louises Dal".

31. Juli, det kære Herning.

Jeg kører stadig omkring med Drotten. Ja sandelig, „jeg kører frem gennem Straalefryd", som Bjørnson kvæder. Men han havde kun sin Kone med i Vognen. Jeg har de Danskes Lyst, Nordens Pryd, Folkedrotten — hvilken dyrebar Fragt! Han er et yndigt Menneske. Aldrig træt af at tækkes sit kære Folk. I Gaar tog han en liden Pige ved Haanden og sagde:

„Hvad er dit Navn, sig frem, du liden Pige?"

Da hun ikke turde svare, sagde Konningen uden at betænke sig:

— Der har du mit Billede! og gav samtidig Pigen en 25 Øre.

De smaa Børn flokkes om Frederik hin Vennehulde. „Lader kun de smaa Børn komme til mig!" siger Drotten. Han har mødt sin Mælkedreng her paa den jydske Hede og udnævnt ham til kongelig Hof-Flødedreng.

Vi har døbt en Grøft „Prins Haralds Aa".

2. August, det meget kære Hee.

Eja, hvor Livet er livsaligt! Dankongen har værdigedes at indtræde under mit ringe Tag. Han har spist med min Hornske og drukket af min jævne jydske Ølpotte. Han har rost min Kone. Hvad har Livet nu mere at byde mig?

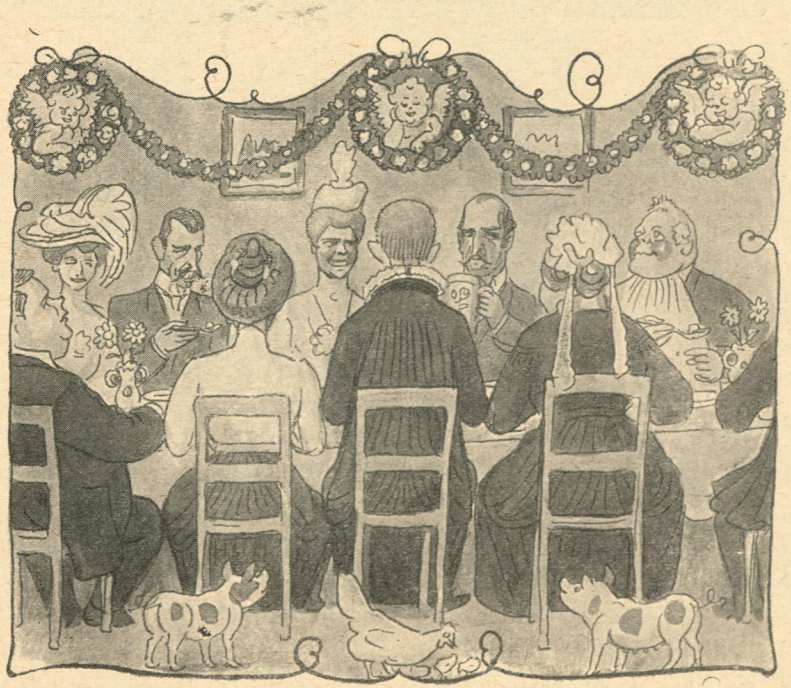

Over min Sovekammerdør staar: Bed og arbejd! Drotten saa længe paa denne Indskrift og faldt i dybe Tanker. „Ja", sagde han, „bed og arbejd! Gak ind i dit Lønkammer og . . . bed og arbejd!" En kongelig Taare glimted i hans Øje.

Nordens Skjaldeaand havde gæstet mig nogle Nætter forud. Og tro Jyder, samlede fra Øst og Vest, fra Syd og Nord, kvad udenfor min ringe Hytte:

Velkommen her til Hedens By,
Kong Frederik og Louise,
velkommen hid i Kirkeby
og hør vor simple Vise.
Velkommen her paa denne Dag
blandt jydske Faar og Grise
gak under Jenses simple Tag
og faa en Bid at spise!

Mogens Jacobsen talede, o saa skønt! Ordene var af mig. Og Konningen svarede:

„Det glæder mig, at I er saa solbrændte allesammen".

Derefter døbte vi en ny Bænk udenfor mit Hus. Den hedder „Prins Gustavs Bænk".

4. August, det kære Lemvig.

Vi har døbt en stor Sten ved Vejen til Bovbjerg: „Prins Eriks Sten". Eja!

7. August, det kære Krabbesholm.

Hvor det er dejligt at være Dansk, at være Vestjyde. Her føler jeg mig hjemme. Milde Blik møder mig overalt — mig og Dannerdrotten.

Kong Frederik, du danske,
paa dig vi stole ganske,
naar Kongen staar med Bonden,
da grønnes Bøgelunden!

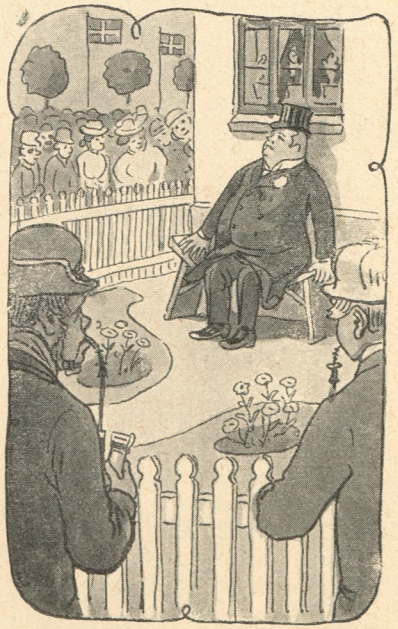

Ja, saaledes er det, selv om Bøgelunden kun er Lyng.

Her i Skive stævnede danske Drenge med Sværd ved Lænd og skønne Kasketter til Møde med Konningen. Til dem sagde han:

„Det glæder mig meget, at I har faaet Solstik".

Til de mange Danske fra det fjærne Vesten sagde han:

„Nu har I jo ogsaa faaet Borgbjerg derover. Det har glædet mig meget".

Ak ja, mig vilde det glæde meget, om de vilde beholde ham der ovre. Thi medens Hjærtet synger danske Lovsangstoner i mit Bryst, maa jeg altid tænke paa ham. Det er saa tungt, saa tungt!

Vi har døbt Vandposten i Krabbesholms Borggaard „Prins Eriks Post".

8. August, det kære Aalborg.

Nu stunder denne Kongefærd mod sin Ende, og vel er det. Jeg har ej Stunder til at skrive og har ej lagt et Kvad i over otte Dage. Min Uniform er mig for knap om Livet, det volder de mange unge Ænder. Ak nej, da er Mettes Flæskesteg ærligere Kost for en dansk Mave.

Vi har gæstet Nobels Tobaksfabrik og døbt en ny Tobakssort „Prins Aages Skraa". Dannerkongen siger nu kun faa Kongeord. Til det kære Aalborg sagde han dog:

„Det glæder mig meget . . .", men da det var Regnvejr, kunde han jo ej tale om Solstik.

13. August, det kære Frederikshavnn.

Ak, nu strejker de Socialister, og ingen Blade kan blive trykte. Hvad nytter os nu mere vor Rejse naar ingen ved, hvor Kongefærden færdes? Og hjemme i Hee er Høsten begyndt. Mit Hjærte stunder mod mit lille Hjem . . .

Vipper springe
over Klinge,
alt er lystig Sang!

Ja Danmark er dejligt, naar Frederik bærer dets Krone med mig ved sin Side!

Eja!

Fru Sørensen stiller sig til Valg

Fra Morgenstunden Fruen sig ivrigt krigsruster,
men Sørensen maa passe det yngste Misfoster.

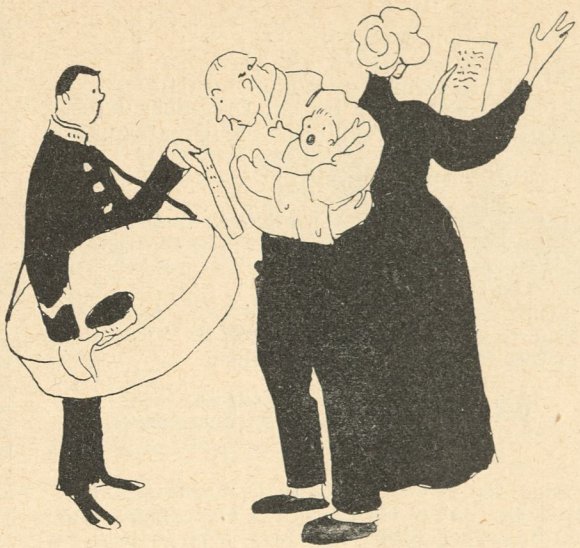

Hun memorerer sit bedste Kraftsted,
Sørensen ønsker, han laa i sit Gravsted.

Hun taler myndigt om Kvindefrigørelsen —
den huer vistnok inte I. Sørensen.

Mens Fruen kontrollerer Vælgernes Tælling,
svider Manden den huslige Vælling.

Derinde drikker Fruen paa Resultatet —
Manden staa udenfor, bleg men fattet.

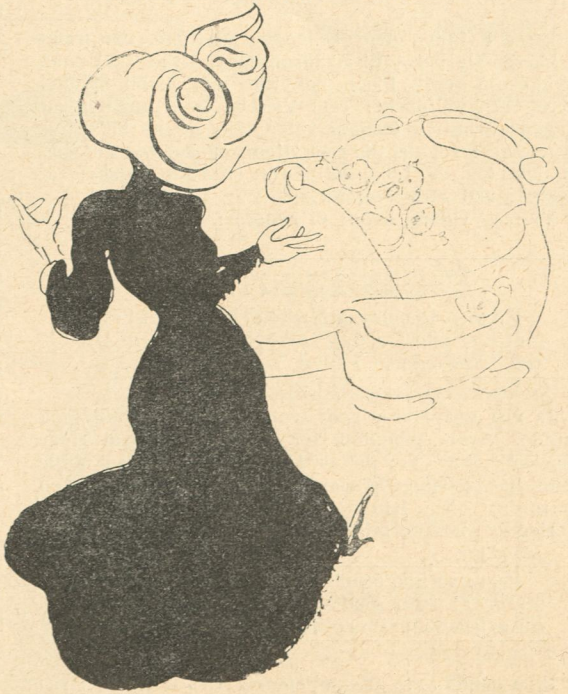

»Jeg haaber, du har givet den lille rent paa —
se, jeg har nu ogsaa faaet en lille én paa.«

Smudspressen

En Undersøgelse

Spørgsmaalet er aktuelt. Dr. *Nørregaard* — en ung Mand, hvis Navn ikke før har været fremme i den offentlige Debat, men som efter »Vort Land«s Sigende skal være noget i Retning af en dansk Bjørnson — vil have Smudspressen forbudt paa Jærnbanestationerne, men han er foreløbig ikke saa tosset at sige, hvad han forstaar ved Smudspressen.

Desværre har det vist sig, at selv *Berlingske Tidende,* hvis Dyd hidtil har staaet for os som den fjerde Trosartikel, for ussel Vindings Skyld lader sig benytte som Mellemhandlerske i stor Stil.

Til at begynde med vrimler Bladet af Annoncer som disse:

> Ung Kone ønsker Dagen besat ved hvadsomhelst. Billet, mrk. 138, modtager Berlingske Tidende.

> En Pige, 27 Aar, søger Plads ved hvadsomhelst (eget Værelse). Billet, mrk. 2489, modtager Berlingske Tidende.

Disse Kvinder, den ene endog en Kone, der frækt erklærer sig parat til hvadsomhelst, hvad skal man tænke om dem? Pigen benytter som usselt Skalkeskjul, at hun ønsker eget Værelse (som om det var nogen Garanti!). Konen stiller ikke denne Fordring. Hun har formodentlig eget Hjem, og det tør antages, at Manden er Lokomotivfører, Nordpolsforsker er noget andet »fraværende«.

Vi maa videre, skønt vi rødmer:

> **Efterlysning.**
> En sort Persianer Muffe er enten tabt eller glemt sidste Lørdag. Afleveres mod en Dusør Emiliegade 7 (ved Vodrofsvej).

Ja vist saa, den er godt svøbt ind, men tydelig nok endda. Hvor romantisk for en ung Mand at ringe paa og spørge, om det er her, der er tabt en Muffe (han har selvfølgelig slet ingen Muffe funden). Men Dusøren (!) faar han nok alligevel.

Her er en ikke mindre mistænkelig:

> En ung Pige, som har Lyst til at lære Blomsterfaget, kan gratis faa en god Undervisning. Blomsterforretningen, Rolighedsvej 19.

Ikke sandt . . . . *Blomsterfaget?* Det lyder nok saa kønt. Stakkels unge Pige, som lader dig lokke, jeg kender din Skæbne!

Men hvad skal man sige om denne:

> **Klinikfrøken.**
> En ung Dame fra et dannet Hjem søger Plads som saadan fra 1ste December d. A. hos Læge eller Tandlæge. Vedkommende er godt kendt med Klinik og Bedøvelse. Billet, mrk. 9693, modtager Berlingske Tidende.

Hun er vant til at ligge paa Klinik! Bedøvelse — o denne Alkohol! — gaar hun heller ikke af Vejen for. Ja, bedøv dig, døv din Samvittighed, stakkels vildledte Lam!

»*Vort Land*« — dette permanent forargede Mimosevæsen — gaar saamænd heller ikke af Vejen for de smudsige Smaapenge. Her læser man:

> **Møbler,** **Chaiselonguer,** Afbetaling. **Nansensgade 86** ved Frederiksborgg. **Dyner,**

Hvad skal de Møbler bruges til? Anstændige Ægtefolk køber ikke Chaiselonguer paa Afbetaling, de venter, til de har Raad til at købe dem kontant. Og Dyner! . . . , . Der staar en ækel Boudoirdrift ud af disse tilsyneladende saa uskyldige Linjer.

»*Nationaltidende*« som altid er ude efter Smudspressen, er den ikke selv et stygt Eksemplar af Arten? Hvorledes skal vi ellers forstaa følgende:

> **Ved Sølvtorvet**
> ønskes et ugenert, delv. møbl. Vær. Billet mrkt. 65 modt. dette Blads Kont.

Hvor uskyldigt ser dette ikke ud ved første Øjekast? Det vil sige, indtil man opdager Ordet »ugenert«. Hvad vil det sige, at Værelset skal være ugenert? Værten eller Værtinden skal lukke Øjne og Øren for, hvad der foregaar i den Logerendes Værelse, banke tre Gange paa om Morgenen og sætte Morgenkaffen (to Par Kopper) udenfor Døren. At tænke sig, at maaske et Hjem med umyndige Børn her lader sig friste af den høje Leje, der bydes — thi Tallet 65 er naturligvis Kroner. 65 Kroner for et enkelt Værelse! Er De med?

Skulde nogen endnu være i Tvivl om dette Blads Tendens, henviser vi kun til følgende fyndige Forsideannonce:

> **Glem ikke Sømændene.**

O nej, glem ikke Sømændene, disse stakkels hjemløse Svende, som færdes Verden rundt, lad dem fristes og fordærves! De skamløse Væsner, blandt hvilke »Nationaltidende« aabenbart søger sine Læsere, glemmer visseligen ikke Sømændene!

Da saaledes selv den Del af den verdslige Presse, som ynder at pynte sig med Prædikatet »anstændig«, bevislig driver en anseelig Geschæft med Lasten, tager jeg ikke i Betænkning at erklære hele Hovedstadspressen for befængt med Smuds. Mit eneste Haab stod nu til »*Kristeligt Dagblad*«.

Ak, hvor sørgelig blev jeg ikke skuffet!

Her pynter selvfølgelig alle Tilbudene sig med Ordet »troende«:

> **En virkelig troende Pige,**
> proper og akkurat, gerne lidt øvet, kan til 1ste December eller senere faa Plads i et stille Hjem (2 Børn). 11537 Frederikkevej 4 A, Hellerup.

Hvad er det for 2 Børn, her tales om? Hvis de var der i Forvejen, var der jo ikke noget at tale om. Men det er naturligvis Pigen, der skal skaffe de to Børn. Det er en bestemt Fordring, derfor kræves det, at hun skal være »akkurat« med Leveringen. Sandelig, dertil kræves en »øvet« Dame.

Endnu tydeligere Fordringer stilles her:

> En noget ældre, omgængelig Pige, helst fra Landet, kan faa en let Plads hos en enlig Dame, som ejer et hyggeligt Hjem i en Kirkeby, hvor der er et troende Samfund. God Omgang, familiær Stilling. 8 Kr. mdl. Billet mrkt. »T. G. 11588« med nøjagtige Oplysninger modtager dette Blads Kontor.

Disse usle 8 Kroner maanedlig (Handskepenge!) vidner klart om at den stakkels ældre Pige selv maa sørge for sin Klædedragt. Hvorledes? O spørg ikke! Ved en god Omgang, staar der jo. Yderligere er de ønskede Kvaliteter præciserede ved Bogstaverne T. G., der som bekenet betyder »temmelig god« og det svimlende Tal 11588, der stikker Don Juans Rekord, de berygtede 1003.

Med skælvende Pen noterer jeg endelig følgende — Toppunktet af Kristeligt Dagblads hykleriske Frækhed:

> En ældre, enlig stillet, paalidelig. helst troende Kvinde kan til Nytaar eller senere faa fri Bolig i et nyt Hus hos en Distriktsjordemoder paa Landet mod at give Besked under min Fraværelse. Billet mrkt. 11418 bedes indlagt paa dette Blads Kontor i Løbet af otte Dage.

Her skal »gives Besked«! Man kender de talrige Forespørgsler, der rettes til Jordemoderen. Men da denne gærne er ude, kræver hun af den Kvinde, hun søger, at hun skal kunne give Besked, svare paa alle disse Forespørgsler. Vi henstiller til Politidirektøren, om dette ikke ligefrem skulde dække over en kriminel Geschæft af den ækleste Art.

Efter dette har Hr. Nørregaard henstillet til Jærnbanebestyrelsen resolut at forbyde *alt* Bladsalg paa Banegaardene. Og maa vi ikke billige dette Skridt?

Af den omdelte Sang

ved Festen for Peter Nansen — forfattet, rørende nok, af Hr. Nansens mangeaarige Rengøringskone Madam *Else Nielsen* — anfører vi følgende kønne Vers:

»Det er Kunstens strænge Kaar:
Gyldendal maa snydes,
baade For- og Efteraar
Forskud maa der ydes.
Du og jeg og alle vi
trænger til Moneter,
derfor gør vi klogest i
at fetere Peter.

Tak for hver en Forskudslap
i de svundne Dage,
fra i Morgen hvor vi slap
atter fat vi tage,
Tak, fordi du skrev saa net,
O, men tifold flere
Gange Tak, fordi du slet
ikke skriver mere.«

Vi føler os forvissede om, at den danske Læseverden af fuldeste Hjærte slutter sig til de i Digterværket udtalte Følelser.

er Skryd

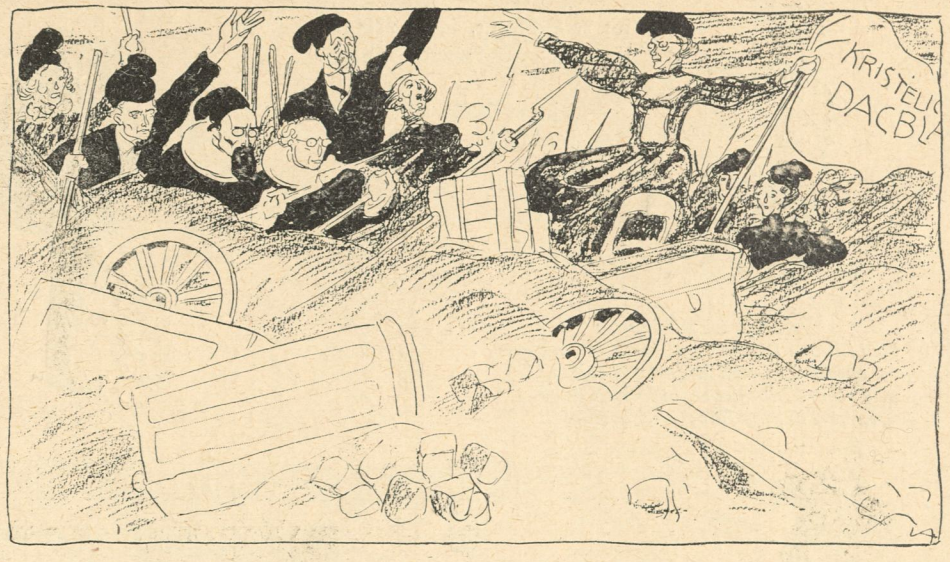

Ole Hansen: — Da jeg stod paa Torvet og saae mig om, kom han til mig og sagde: Vil du følge mig og gjøre hvad jeg siger dig, skal du have bedre Dage end dit Herskab. Jeg maatte jo være en Nar, om jeg ikke tog mod saadant Tilbud; jeg fulgte med ham, han førte mig i en Flegels Kiole, kaldte mig Excellentzen, førte mig i denne Mands Hus, som ogsaa kaldte mig Ekscellentze, gav mig paa eengang saa meget Mad ogDrikke, som jeg kunde have nok af et heel Aar. Jeg gaar til Sengs og tænker paa ingen Ting. Om Morgenen siger de, at jeg skal hænges, fordi jeg var Ekscellentze i Gaar; Gid Fanden vare deres Ekscellentze en anden Gang.

„Den pantsatte Bondedreng«, 3. Akt, 7. Scene.

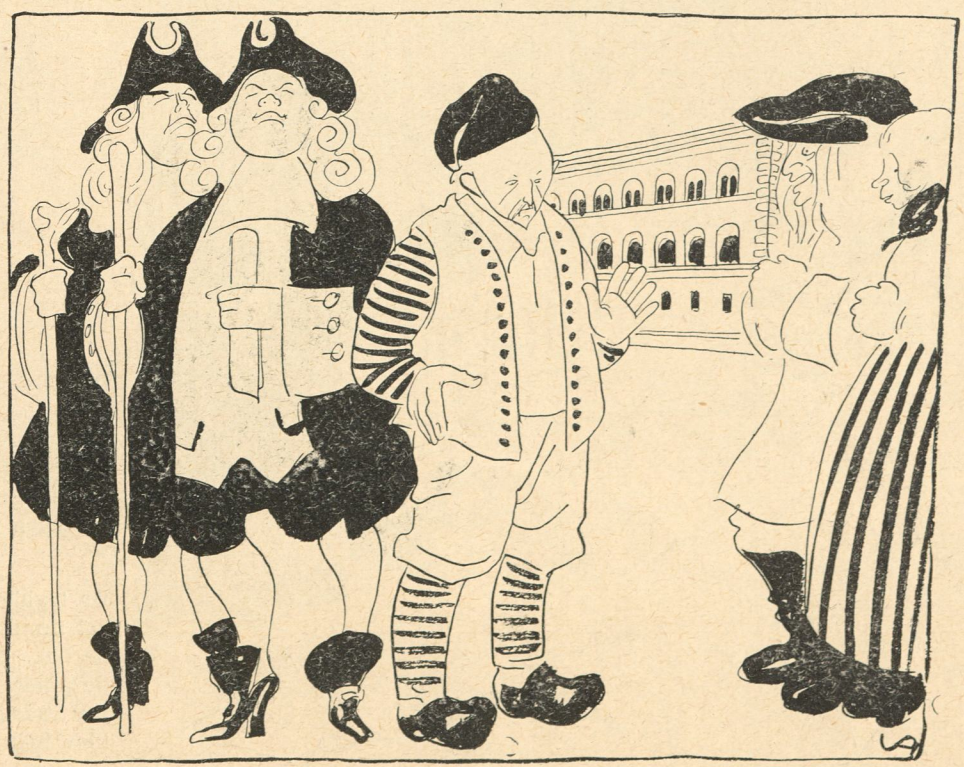

Missionens Sansculotter

VorKonge er en herlig Mand—
uaar blot han os vil lyde,
imellem Gud og Fædreland
vi gærne Plads ham byde.

Saa længe vi kan spille op
og hele Landet raade,
saa er han Drot af Guds —
nej stop!
Af Hofmarskallens Naade.

Men svigter han vor lille Flok
den mindste Smule bare,
saa kan Guds Børn sig rig-
tignok
foruden Kongen klare.

Da hejser vi Revoltens Flag
og bygger Barrikader —
snart Blodet flyde vil en Dag
i alle Byens Gader!

— Det er jo en daarlig Trøst for de Bedragne, at de uhæderlige Sagførere komme i Kachotten.

— Tja, af Skade bliver man klog, men Cellen rig.

AAGE BERNTSEN:
Med Klavses Chancer var det længe snavs —
nu spiller han med Majestæten Sjavs!
Paa store Klavs det regner nu til davs —
o, lad det dryppe lidt paa lille Klavs!

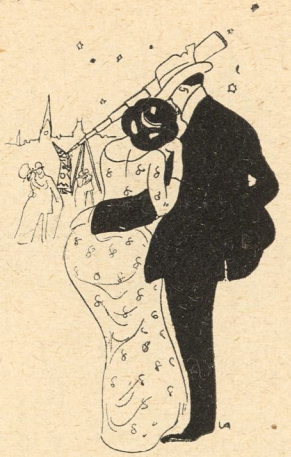

Aarhus Borgere føler sig lykkelige over, at en tysk Videnskabsmand har faaet Byen i Kikkerten som Plads for et astronomisk Observatorium.

Samtidig erfarer man, at Staten mener det fornødent at forsyne Byen med en Fødselsstiftelse.

Men kunde det ikke tyde paa, at der allerede i Forvejen kigges tilstrækkelig Stjærner i den Stad Aarhus?

Det var oprindelig Hensigten at udsende en blaa Bog med Oplysninger om, hvorledes Kong Haakon blev Norges Konge efter Samraad mellem Grev Bülow og mig. Senere opgav vi dog at udgive den blaa Bog.

Raben-Levetzau

Lad os alligevel faa en lille Bog om den Sag; selv om den var rød eller grøn, hvad gjorde saa det?

Blad-Lockouten

De Mestre trykked, saa Sveden randt,
hver Dag de trykked en Stabel,
men ingen i hele Byen fandt,
at *Pressen* var *pressen*tabel.
Og Budene kom, og Budene gik —
og ingen det sælsomme Monstrum fik.

De trykked i Dage, de trykked i tre,
vel hundrede tusinde Numre,
de faa, som fik disse Numre at se,
de fandt, de var temmelig lumre.
Da Striden var slut og Lockouten endt,
blev hele Bunken som Sonoffer brændt.

VILH. SØBORGS EFTF ETABL.